

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 2, lid 2, sub c, van richtlijn 2004/38 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een lidstaat, in bepaalde omstandigheden, van een rechtstreekse descendent die 21 of ouder is, — om hem als ten laste en dus als familielid in de zin van de definitie ervan in artikel 2, lid 2, sub c, van richtlijn 2004/38 te beschouwen — kan eisen dat hij heeft geprobeerd werk te vinden, steun voor zijn levensonderhoud van de autoriteiten van zijn land van herkomst te krijgen en/of anderszins in zijn eigen levensonderhoud te voorzien, hoewel is gebleken dat zulks niet mogelijk was?
- 2) Welk belang heeft het voor de uitlegging van het vereiste „die te hunnen laste zijn” in artikel 2, lid 2, sub c, van richtlijn 2004/38 dat een bloedverwant — op basis van zijn persoonlijke omstandigheden zoals leeftijd, opleiding en gezondheid — wordt geacht goede vooruitzichten te hebben om werk te vinden en bovendien voornemens is om in de lidstaat te werken, hetgeen zou betekenen dat niet langer is voldaan aan de voorwaarden om te gelden als familielid ten laste in de zin van die bepaling?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Voor de EER relevante tekst) (PB L 158, blz. 77).

Beroep ingesteld op 19 september 2012 — Europese Commissie/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-427/12)

(2012/C 355/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve, gemachtigden)

Verwerende partijen: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 80, lid 1, van verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, nietig verklaren, voor zover het in de vaststelling van maatregelen tot bepaling van de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) verschuldigde vergoedingen voorziet door middel van een uitvoeringshandeling krachtens artikel 291 VWEU en niet door middel van een gedelegeerde handeling overeenkomstig artikel 290 VWEU;
- de gevolgen van de nietig verklaarde bepaling en elke handeling die op basis daarvan wordt genomen, handhaven tot de inwerkingtreding binnen een redelijke termijn van een nieuwe bepaling ter vervanging daarvan;

— verwerende partijen verwijzen in de kosten.

Subsidiar, voor het geval het Hof oordeelt dat dit beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring niet-ontvankelijk is,

— de betrokken verordening in haar geheel nietig verklaren;

— de gevolgen van de voornoemde verordening en elke handeling die op basis daarvan zou worden genomen, handhaven tot de inwerkingtreding binnen een redelijke termijn van een nieuwe verordening ter vervanging daarvan;

— verwerende partijen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert de Commissie slechts één middel aan, te weten schending van het verdrag en in het bijzonder van het systeem voor de toekenning van de verordenende bevoegdheden die de Uniewetgever kan toekennen aan de Commissie op grond van de artikelen 290 en 291 VWEU.

De Commissie betoogt dat de Raad en het Parlement ten onrechte hebben beslist om op basis van artikel 291 VWEU aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden voor de vaststelling van de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen verschuldigde vergoedingen toe te kennen. Volgens de Commissie moet de handeling die zij dient vast te stellen op basis van artikel 80, lid 1, van verordening (EU) nr. 528/2012 namelijk worden aangemerkt als een gedelegeerde handeling in de zin van artikel 290 VWEU, aangezien deze ertoe strekt bepaalde niet-essentiële gegevens van de wetgevende handeling aan te vullen. Gelet op de aard van de bevoegdheidstoekenning aan de Commissie en het voorwerp van de krachtens die bevoegdheden vast te stellen handeling, moet een dergelijke handeling worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 290 VWEU bepaalde procedure en niet volgens de procedures van artikel 291 VWEU.

⁽¹⁾ PB L 167, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 24 september 2012 door Leifheit AG tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 12 juli 2012 in zaak T-334/10, Leifheit AG/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Leifheit AG (vertegenwoordigers: V. Töbelmann en G. Hasselblatt, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Vermop Salmon GmbH